

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 997/2021
12.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Бејић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 1/21 од 11.02.2021. године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж1 1/21 од 11.02.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Куршумлији П1 11/20 од 28.09.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је повлачење тужбе тужиоца против тужене, ради исплате отпремнине поводом престанка радног односа. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.848,00 динара, са законском затезном каматом од 28.09.2020. године до исплате.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж1 1/21 од 11.02.2021. године, потврђено је првостепено решење у ставу првом изреке и у том делу одбијена жалба тужене, док је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепеног решења преиначено тако што је обавезана тужена да тужиоцу уместо досуђеног износа од 90.848,00 динара на име трошкова парничног поступка исплати износ од 60.000,00 динара, а жалба тужиоца је одбијена као неоснована.

Против правноснажног другостепеног решења тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је одговорио на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/2014, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажним решењем потврђено је решење којим је утврђено повлачење тужбе и преиначено је првостепено решење о трошковима поступка. У конкретном случају, по схватању Врховног касационог суда, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке, применом става 2. исте законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене у смислу члана 410. став 2., у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан, а ставом 2. исте одредбе, да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде, а ставом 3. исте одредбе, да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

У конкретном случају, ревизија изјављена против решења од 11.02.2021. године, у делу којим је утврђено да се тужба сматра повученом, није дозвољена из следећих разлога.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Када се ради о новчаним потраживањима у овој врсти спора, ревизија није дозвољена, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 403. став 3. ЗПП).

У тужби поднетој Основном суду у Куршумлији 28.01.2015. године, предмет тужбеног захтева је новчано потраживање на име отпремнине у износу од 151.857,39 динара, које потиче из радног односа.

С обзиром да у конкретном случају предмет тужбеног захтева није заснован на одредби из члана 441. ЗПП и да вредност новчаног потраживања очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је овај суд применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужилаца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. и чланом 420. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић